

ζυγία ἔχει а, я, τρίτον ὅτι τὸ συνδετικὸν τῆς δευτέρας κλάσεως я συγχωνεύεται μετὰ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ παρατατικοῦ Ѣ εἰς я [я+Ѣ=я], τῆς δὲ τρίτης κλάσεως μόνον τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ παρατατικοῦ Ѣ μεταβάλλεται εἰς я (ὅχι δὲ καὶ τὸ συνδετικὸν τῆς Ѣ, а), τῆς δὲ ἐννάτης κλάσεως τὰ συνδετικά Ѣ, а, я συγχωνεύονται μετὰ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ παρατατικοῦ Ѣ εἰς Ѣ πάλιν [Ѣ, а, я+Ѣ=Ѣ) καὶ τελευταῖον ἐπὶ τίνος παραδείγματος τῶν δέκα κλάσεων σχηματίζεται τὸ ῥῆμα, ὅπως ἀνάγκη ἐστὶν ἐκμαθεῖν καὶ τὰ λεχθησόμενα ἐκ τῆς Γραμματικῆς ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ, δωδεκάτῳ καὶ δεκάτῳ τρίτῳ μαθηματι καὶ τότε θαῖ ῥαλέως ὁ σπουδάζων δύναται εἰπεῖν, ὅτι ἔχει τὸν ἀσφαλῆ κανόνα τοῦ σχηματίζειν τὰ Βουλγαρικά ῥήματα ὁρθῶς.

Ὁριστικῇ (παρωχ: ὠριsm: καὶ παρατατ:).

I-η συζυγία, I-η κλάσις. Ὁ χαρακτήρ αὐτῆς εἶναι φωνῆεν (шѣх, шѣ ρίζα хх κατὰ λῆξιν), τὸ συνδετικὸν ѣ, εὐχρηστον μόνον ἐν τῇ ὑποθετικῇ ἐγκλίσει, σχηματίζεται δὲ ἐπὶ τοῦ мѣх.

1)-шѣ-хъ, 2)-шѣ, 3)-шѣ, 1)-шѣ-хми,

2)-шѣ-хте, 3)-шѣ-хж.

II-α κλ:

Ὁ χαρακτήρ αὐτῆς εἶναι φωνῆεν (трах), τὸ συνδετικὸν я, ἐν τῷ ὠριsm: παρωχ. καὶ ταῖς μετοχαῖς ὃν ἐν χρήσει, ἐν δὲ τῇ ὑποθετ: ἐγκλ: μεταβάλλεται εἰς ѣ καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ συγχωνεύεται μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τοῦ Ѣ εἰς я καὶ σχηματίζεται ἐπὶ τοῦ мѣх.

1] тра-я-хъ, 2] тра-я, 3] тра-я, 1) тра-я-хми, 2)-я-хте, 3)-я-хж.